

انسان بودن یا نبودن؛
ایلان ماسک کنترل
مغز ما را می‌خواهد

سینا سبزیان

اعلام خبر اینکه دکتر هی جیانکوی دانشمند چینی از تکنیک اصلاح ژن موسوم به کریسپر به منظور مهندسی اولین نوزادان اصلاح شده ژنتیکی بهره گرفته است، توفانی از اعتراضات را برانگیخت. هر چند او عنوان کرد این اقدام را برای کمک به خانواده‌هایی انجام داده است که با بیماری‌های ژنتیکی دست و پنجه نرم می‌کنند؛ اما دانشمندان سر تاسر جهان هشدار دادند که این آزمایش نه تنها دوقولوهایی را که مشمول این فرایند می‌شوند و فرزندان آن‌ها را در معرض خطر قرار می‌دهد، بلکه کل گونه انسان را دچار مشکل می‌کند و بسیاری از اخلاق‌شناسان نیز با چنین موضوعی توافق کرده‌اند.

همزمان با انتشار این خبر، ایلان ماسک مخترع مشهور جهانی، اعلام کرد که یکی از شرکت‌های وی با نام نئورولینک، در حال برنامه‌ریزی برای نجات گونه انسان با تولید یک سخت‌افزار و کار گذاشتن آن در مغز انسان است. به گفته ماسک هدف از این پروژه دادن هوش فرای هوش طبیعی است. آنطور که ماسک مدعی است، بدون چنین تراشه‌ای، گونه ما نفرین شده است؛ در دنیای آتی روباتیک که الگوریتم‌ها برتر هستند، ما محدود می‌شویم و حتی اگر نجات یابیم، در مناطق حفاظت‌شده محدود خواهیم بود، سرزمین‌هایی رویه زوال، کمی بزرگ‌تر از قفس‌هایی که آخرین شامپانزه‌ها و گوریل‌های بزرگ، آخرین روزهای زندگی خود را در آن‌ها سپری کردند. ماسک می‌گوید: اخیراً اعتقاد من به بشریت متزلزل شده است، با این حال همچنان طرفدار بشریت هستم.

اگر کاری که ماسک می‌کند، طرداری از بشریت باشد، پس ضدبشر بودن به چه معناست؟ ماسک یک رویا پرداز بر جسته است که چشم‌انداز وی برای شرکت علوم عصبی این است که الکترودهایی را به عصب‌های انسان در سطح میکرو متصل کند، تا آسیب‌هایی همچون زوال عقل و از کار افتادگی اندام را درمان کند. اما فاصله زیادی بین درمان آسیب‌های نخاعی با گذاشتن الکترودهایی در مغز و تراشه‌های هوش مصنوعی برای بهبود کارایی هوش بشری آنطور که ماسک به عنوان هدف نئورولینک عنوان کرده است، وجود دارد؛ اولی برای بازیابی توان انسان آسیب دیده و بازگرداندن کامل توانایی‌های حرکتی است و دومی طبیعت انسان را در معرض تغییر قرار می‌دهد، حداقل طبیعیتی که برای هزاران سال به عنوان عضو جدایی‌ناپذیر جهان پذیرفته شده است.

مذاهب یگانه پرستی بزرگ جهان: اسلام، مسیحیت و یهودیت، همه بر یک مسئله واحد در مورد انسان تأکید دارند: دانسانی که در مورد اولین نسل تمامی انسان‌ها عنوان می‌شود؛ آدم و حوا که در کنار درخت جادویی در باغی ماری صحبت می‌کنند. برای بسیاری (که البته نه همه انسان‌ها) شاید این داستان با علوم کنونی انسان تطابق نداشته باشد؛ اما باور موضوع از سوی مردم منجر شده که این ماجرا همچنان نسل به نسل منتقل شود؛ این ماجرای هبوط بر یک موضوع تمرکز دارد: آزادی انسان، حتی آزادی برای انتخاب‌های بد.

خیلی از تحلیل‌گران این موضوع را زیر سوال می‌برند که چرا خدا انسان را از خوردن میوه ممنوعه منع نکرد و چرا درخت حصار نکشید و اصلاً اینکه چرا قدرت درک انسان را بالا نبرد؛ اما اصل داستان همین است؛ اگر انسان محدود به خواسته‌های خدای خود بود ماهیت انسانی او چگونه می‌شد؟ دیگر بحث انتخاب مطرح نبود و انسانیت معنا نداشت. اگر خدا به ما قدرت داده که انتخاب کنیم، آیا ایلان ماسک حق دارد با گذاشتن تراشه‌های در مغز ما انتخاب‌های ما را محدود و هدایت شده کند؟ حتی به فرض آنکه این فناوری ما را به سمت خوب هدایت کند نمی‌توان با آرزوی بهبود قدرت تصمیمات به چنین فناوری چشم دوخت.

دو سال مذاکره بر سر برگزیت نتیجه داد؛

بلوف، تهدید و ماندن بر لبه پرتگاه

سید محمد میرزا محمدزاده

برگزیت بدون توافق بزرگ‌ترین ترسی است که حالا مردم بریتانیا با آن مواجه شده‌اند. اما گاردین از چیز دیگری سخن می‌گوید؛ برگزیت آنطور که به نظر می‌رسد شاید ترسناک نباشد. گاردین می‌نویسد: نترسید، نیازی نیست که در روزهای کریسمس نگران این باشید که برگزیت به راه باریکه ختم می‌شود چرا که گوین ویلیامسون، وزیر دفاع اعلام کرد که نیروهای مسلح در حالت آماده باش هستند.

دقیقاً آماده برای چی؟ مشخص نیست. پنی مودرانت، وزیر توسعه بین‌المللی بریتانیا، در حال به خدمت‌گیری افسراد بازنشسته با تخصص مدیریت بحران است تا برای شرایط اورژانسی خروج بدون توافق برنامه‌ریزی کنند. مت هانوکوک، وزیر بهداشت، خود را به عنوان بزرگ‌ترین خریدار فریزر در جهان معرفی کرده است تا داروهای حیاتی را برای شرایط خروج انبار کنند. او اخیراً به همکاران خود گفته است اگر برگزیت بدی اتفاق بیفتد نمی‌تواند از دست نرفتن

گزارش

ترامپ بعد از ماتیس جهان بعد از ماتیس

مریم علامه‌زاده

ترامپ هر روز خطرناک‌تر از دیروز می‌شود، به طور دائم از تعداد عقلاهی اطراف او، که خودخواسته یا به طور اجباری، پراکنده می‌شوند، کاسته شده است؛ گویی معاونین و ناظران مدارس را دانش آموزان اخراج کنند. حالا کلاتری در شهر نیست و ترامپ هر لحظه ممکن است تصمیماتی بداهه بیرون بریزد. نیویورک تایمز در مقاله‌ای با اشاره به شرایط آمریکا و تأثیر آن بر جهان بعد از دوران ماتیس نوشته است:

جیم ماتیس، به عنوان وزیر دفاع آمریکا همه تلاش خود را به کار گرفته بود تا نظام جهانی متحدان ایالات متحده آمریکا را که ۷۰ سال ساخت و راهبری آن زمان برده بود را حفظ کند. او در نامه استعفای خود نوشت که ایالات متحده آمریکا در دنیای آزاد، ملتی غیر قابل اجتناب بود؛ قدرت ما به عنوان یک ملت، به شکل جدایی‌ناپذیری به قدرت نظام یگانه و جامع متحدان و شرکایمان پیوند خورده است.

البته ظاهر این دیدگاه از سوی ترامپ پذیرفته نیست؛ کسی که به محض روی کار آمدن، خواستار کاهش اقدامات آمریکا و هزینه کرد بیشتر متحدان و دعوت از ملت‌های رقیب برای عرض اندام بیشتر شد. برخی از مردم بر این تصور بودند که با آمدن ترامپ بر سر کار و قبول مسئولیت‌های

جان بیمارارن را تضمین کند. آن‌ها هیچ‌وقت در کمپین‌هایی که برای رأی دادن به برگزیت راه‌انداخته بودند روی اتوبوس‌های تبلیغاتی خود ننوشتند به برگزیت رأی بدهید، شاید بعدش بمیرید!

تنها چیزی که ما از آن مطمئن هستیم این است که کسانی که مشتاق کابوس برگزیت بودند، هیچ‌وقت به معیارهای هشدار دهنده و چنین هزینه‌های سنگینی که باید پرداخته شود اشاره‌ای نکردند. آن‌ها برگزیت را به نام روز آزادی فروختند؛ نه دوزخ، آیا بوریس جانسون و دارو دست‌هاش را زمانی که خروج از اتحادیه را جار می‌زدند، دیدید که بگویند با ترک اتحادیه خیابان‌ها پر از نیروهای امنیتی می‌شود؟ دیدید که در وزارت بهداشت اتاق جنگ تشکیل بدهند؟ دیدید که خروار خروار دارو ذخیره کنند و خانه به خانه آموزش بدهند که چطور با کمبود غذا کنار بیایند و کسانی را که تجربه کنار آمدن با توفان‌ها، بیماری‌های واگیر و سونامی‌ها را داشته‌اند بر سر کار بیاورند؟ خیر؛ هیچ‌کس چنین چیزی راندیده است. قرار بود برگزیت یک

تکه کیک باشد نه فاجعه تحقیر ملی! برخی از طرفداران برگزیت همچنان مدعی هستند شاید در نهایت چیز خوبی از کار در بیاید، بر همین اساس باید عواقب برگزیت بدون توافق را بر همگان روشن کرد. برگزیت بدون توافق نه تنها به معنای قطع روابط با اروپا بلکه قطع کامل روابط با بسیاری از کشورهای جهان است، لغو یک‌شبه تقریباً تمامی توافقات حقوقی و تجاری بین اروپا و بریتانیا می‌تواند منجر به اختلال بدون وقفه در زمان صلح شود. هیچ توافقی برای انتقال قراردادهای نخواهد بود. هیچ درک مشترکی برای حقوق شهروندی اتحادیه به کار در انگلیس زندگی می‌کنند و یا شهروندان انگلیسی که در اتحادیه زندگی می‌کنند، نخواهد بود. یک مرز کشوری با ایرلند به شکل واقعی ایجاد می‌شود. به جای ایجاد روابط جدید با کشورهای هم‌قارهای، بریتانیا دچار سقوط آزاد می‌شود.

تجارت‌های بزرگ اقدامات احتیاطی را برای شرایط برگزیت با توافق بد اتخاذ کرده بودند. آن‌ها با مشاهده ۳۰ کاش مکش و هرج و مرج برای ایجاد یک توافق به عنوان آمادگی برای خروجی قطعاً درون تلاطم غرق می‌شود.

مرج برای ایجاد یک توافق به چنین تصمیمی رسیده بودند؛ اما هیچ‌کس فکر نمی‌کرد برگزیت بدون توافق روی دهد؛ دولت هم از چنین فکری به دور بود. حتی شرکت‌هایی مانند پس از خروج بدون توافق چه میزان باید برای واردات کالا از اتحادیه تعرفه بپردازند؛ هیچ کدام از سازمان‌های تجاری مهم بریتانیا از این موضوع اطلاع ندارند. بریتانیا بدون آمادگی برای چنین خروجی قطعاً درون تلاطم غرق می‌شود.

اولی امسال اتاق بازرگانی بریتانیا، ۲۴ سوال در مورد ریسک‌های حیاتی از سوی پیونگ‌یانگ به عنوان آمادگی برای حمله از سوی آمریکا تلقی شود؛ بر اساس گزارش‌های آن، ماتیس برای نرم‌تر کردن این دستور، تلاش بسیار کرد؛ دستوری که نهایتاً هیچ‌وقت اجرایی نشد.

هر وقت که یک دستور بیمار گونه از سوی ریاست جمهوری در شرف ابلاغ بود ماتیس به سرعت به واسطه بروکراسی‌های پنتاگون برای نرم‌تر کردن این طرح‌ها اقدام می‌کرد؛ از جمله تصمیم ظالمانه ترامپ برای جلوگیری از ورود دگر جنس گرایان به ارتش و تصمیم نابخردانه مانور نظامی. هر چند ماتیس نمی‌توانست جلوی تصمیم ترامپ برای خروج از توافق هسته‌ای با ایران را بگیرد، با این حال آن را به تأخیر انداخت؛ همچنان که او نتوانست جلوی تغییر سیاست بلندمدت خاورمیانه را بگیرد و ترامپ بدون دستاوردی در مسیر صلح سفارت آمریکا را در سرزمین اشغالی به بیت‌المقدس انتقال داد.

در نهایت این تصمیم ترامپ برای خروج ناگهانی نیروهای ارتش از سوریه بود که جیم ماتیس راز کوره به در برد. روز چهارشنبه (۲۸ آذر ماه) ترامپ اعلام کرد تمامی دو هزار نیروی ارتش آمریکا را خارج می‌کند، تصمیمی که به عقیده کارشناسان به سلیقه روسیه، ایران و ترکیه خوش می‌آید. در واقع این یک خیانت تلخ به گروه‌هایی همچون کردها بود که یک

که تجارت‌ها به جواب آن‌ها برای کنار آمدن با هر گونه شرایط برگزیت نیاز داشتند، مطرح کرد. گزارشی که اتاق بازرگانی منتشر کرد، نشان می‌دهد که دولت بریتانیا صراً جواب دو سوال را به صورت کامل داده است و ۱۵ سوال همچنان در وضعیت هشدار مانده‌اند. برخی از طرفداران برگزیت در کابینه به دنبال تبلیغ برای برگزیت با بیسان «خروج بدون توافق مدیریت شده» هستند؛ چنین چیزی در واقع نقیضه‌گویی بیش نیست.

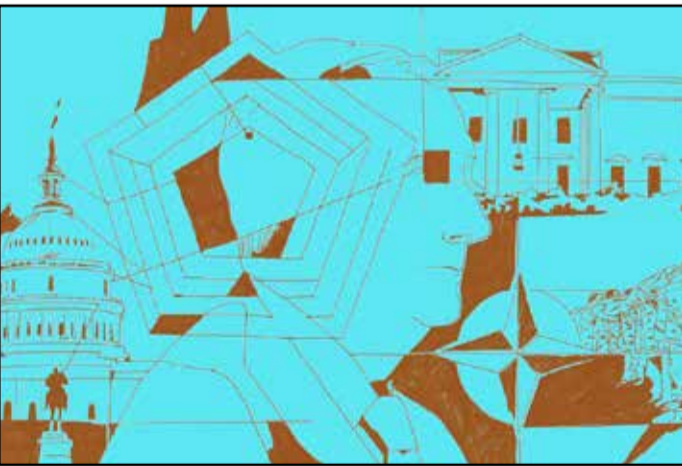
چیزی به نام برگزیت بدون توافق بدون درد وجود ندارد. جالب است که واگویی چنین برگزیت فانتزی از سوی وزرای همچون آندریا لیدسام که هیچ مسئولیتی برای ارائه خدمات ضروری ندارد، صورت می‌گیرد. حتی همین افراد نیز انکار نمی‌کنند که برگزیت بدون توافق چالش‌های بزرگی بیش روی دولت در جبهه‌های مختلف می‌گذارد. حالا شما تصور کنید، انگلیسی که نمی‌تواند از عهده چند پهباد بر بیاید و یک فرودگاه قرار است چند هفته به خاطر آن‌ها مختل باشد، چطور سیستم‌های پیچیده جوامع گسترده انگلیس را از آسیب‌های چنین اختلالی حفظ می‌کند؟

هیچ‌کس نمی‌تواند حدس بزند که چه در انتظار بریتانیا است. یکی از مسائل خطرناک در مورد برگزیت نیز همین غیرقابل پیش‌بینی بودن آن است. مردم، کارکنان دولتی را مشاهده می‌کنند، کسانی که از انس‌های دولتی و اکثریت کابینه را تشکیل می‌دهند. کسانی که انتظار می‌رود عواقب این ماجرا را مدیریت کنند؛ در همین حال خود به شدت ترسیده‌اند. فرق آن‌ها با بقیه این است که در تردید هستند. تردید اینکه خروج بدون توافق به یک فاجعه تمام عیار ختم می‌شود یا صرفاً یک فاجعه معمولی است. وزیران از این نگرانند که اختلال در زندگی معمولی خیلی جدی باشد و ضربه تلخی به اقتصاد بخورد؛ موضوعی که یکبار به یک نسل وارد می‌شود و شهرت حزب محافظه کار طوری را

برگزیت بدون توافق نه تنها به معنای قطع روابط با اتحادیه اروپا بلکه قطع کامل روابط با بسیاری از کشورهای جهان است، بلکه لغوی شبیه تقریباً تمامی توافقات حقوقی و تجاری بین اروپا و بریتانیا می‌تواند منجر به اختلال بدون وقفه در زمان صلح شود

برای نسل‌ها مختل می‌کند. برگزیت فاجعه‌آمیز، اغتشاشات سال‌های ۷۸-۷۹ میلادی را به یاد می‌آورد؛ زمانی که صف‌های طولانی غذا تشکیل شد خدمات مختل شدند و کوه زباله در هر سمتی به چشم می‌خورد؛ بیمارها بدون درمان ماندند و مرده‌ها بدون گورستان.

اگر همه اعضای کابینه می‌دانند که برگزیت بدون توافق یک فاجعه است، چرا دولت اصلاً اجازه می‌دهد چنین مسئله‌ای شکل بگیرد؟ بلوف تهدید و بر لبه پرتگاه ماندن توضیح این سوال است. هر چند ترا می می‌گوید این سناریو مطلوب وی نیست، ولی برخی تحلیل‌گران بسر این باورند که جاسازدن برگزیت فاجعه‌بار اقبال او است؛ آن‌ها می‌گویند او با این برنامه می‌خواهد امتیازات بیشتری بر سر توافق از اتحادیه بگیرد و برای همین بلوف می‌زند. برای درک بیشتر موضوع شاید بهتر باشد با تئوری مرد دیوانه آشنا شوید که در زمان جنگ سرد مطرح شد؛ در آن زمان همه بر این باور بودند که بودن یک رهبر دیوانه برای آمریکا بهتر است چرا که می‌توانست رهبر شوروی سابق را مجاب کند که اگر توافق نکنند ممکن است جنگ هسته‌ای را آغاز کند. در بوق و کرنا کردن بریتانیا متلاطم می‌تواند اتحادیه را تهدید کند که بریتانیا نامتوازن سقوط می‌کند و یا اینکه مردم را در لبه پرتگاه نگاه داشته‌اند.

و حالا ترامپ یک تخلیه نیروی یک جانبه نیروها از افغانستان را نیز زیر سر دارد.

رئیس‌جمهور، قدرت بلامنازعی برای ایجاد سیاست‌های امنیت ملی دارد؛ اما کنگره نیز باید نقش خود را بازی کند و اکنون لازم است این مسئولیت به طور قانونی اعمال برد.

قوانینی که استفاده از سلاح‌های هسته‌ای را ملزم به تأیید وزرای امور خارجه و دفاع کنند، نقطه خوبی برای شروع است؛ در گام دوم می‌توان ترک ناتو و دیگر معاهدات توافق شده را منوط به اجازه کنگره کرد. از جمله پیمان منع موشک‌های هسته‌ای میان برد.

البته پیش از چنین اقداماتی، سنای آمریکا باید برای انتخاب نامزدهایی برای وزارت دفاع که بیشتر شبیه ماتیس باشند تا شبیه ترامپ، هشجاری به خرج دهد.